

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul **Canț Ruslan** împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 februarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2013, în cauza penală, privindu-l pe

***Canț Ruslan Pavel**, născut la 04.07.1978, originar din or. Strășeni, domiciliat în s. Milești, r-nul Ialoveni.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- de la 20 august 2012 – până la 13 februarie 2013 (prima instanță)

- de la 18 aprilie 2013 – până la 11 septembrie 2013 (instanța de apel)

- de la 17 decembrie 2013 – până la 26 februarie 2014 (instanța de recurs).

Colegiul penal asupra recursului în cauză,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 februarie 2013, Canț Ruslan fost condamnat în baza art. 188 alin.(2), lit. b), d), e) f) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Instanța a constatat că, Canț Ruslan, la 01 noiembrie 1996, în jurul orelor 21:00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu cet. Iarcenco Ianîș Vladimir și cet. Brudari Mihail Mihail, în privința cărora cauzele penale au fost examinate separat, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în apartamentul nr. 4 din str. Arborilor 7, mun. Chișinău, care îi aparține cet. Glodilina Nina, unde au săvîrșit atacul asupra ultimei, amenințînd-o cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea acesteia, i-au cerut bani și aur, în rezultatul cărui fapt,

Gladilina N., și-a scos din urechi cerceii din aur, în valoare de 850 lei, pe care i-a transmis ultimilor. Ulterior, aflându-se în bucătăria casei, a fost amenințată cu un cuțit de către Iarcenco Ianîș, concomitent fiindu-i aplicate mai multe lovituri cu pumnii peste corp de către Canț și Brudari, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1774 din 05.11.1996, leziuni corporale ușoare.

Tot atunci, au sustras în mod deschis o geantă la prețul de 50 lei, în care se aflau bunuri în sumă totală de 2 594 lei, cazându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

3. Sentința în cauză a fost atacată cu apeluri de către avocatul Natalia Prutean în numele inculpatului și inculpat.

În apelul declarat, *avocatul* a solicitat casarea sentinței cu dispunerea achitării lui Canț, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Apelantul, în susținerea cerințelor sale a invocat netemeinicia sentinței din considerentul că, instanța de fond și-a bazat soluția pe declarațiile părții vătămate depuse în cadrul urmăririi penale și date citirii în ședința de judecată, în lipsa acestora, a menționat că respectivele declarații nu pot fi luate ca probe și nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, deoarece aceste probe, au fost obținute prin încălcarea dreptului la apărare al inculpatului.

Referitor la declarațiile martorilor se menționează că, aceștia, nefiind prezenți la locul comiterii infracțiunii au declarat doar ceea ce le-a relatat partea vătămată.

Inculpatul în apel a solicitat casarea sentinței, din motiv că nu a comis infracțiunea incriminată lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2013, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a invocat că, susține poziția instanței de fond, privind probarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal – *tîlhăria, adică atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvîrșit de trei persoane, prin pătrundere în locuință cu aplicarea armei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

6. Hotărârile instanțelor de fond și apel sunt contestate cu recurs de către inculpat, care solicită casarea acestora cu dispunerea achitării sale.

Recurentul invocă netemeinicia hotărârilor sus nominalizate, deoarece la baza acestora au fost puse declarațiile părții vătămate fără a fi efectuată confruntarea între ei.

Referitor la declarațiile martorilor se menționează că, aceștia, nefiind prezenți la locul comiterii infracțiunii au declarat doar ceea ce le-a relatat partea vătămată.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este declarat peste termen.

Totodată, instanța de recurs atestă că potrivit art. 421 Cod de procedură penală, coraportat la art. 401 Cod de procedură penală, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sînt în drept să declare recurs ordinar.

Termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărîrilor instanței de apel, potrivit prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Colegiul penal constată că, pronunțarea deciziei motivate a avut loc în ședința din 09 octombrie 2013 (f. d 117) la care a participat avocatul ales de inculpat și care a primit copia acestei deciziei (f. d 130).

Totodată se reține că, inculpatul știind despre data pronunțării deciziei motivate, a refuzat să se prezinte în ședința instanței de apel, cu toate că după starea sănătății era apt să participe (f. d 128).

Astfel, potrivit prevederilor art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Reieșind din sensul articolului dat, pentru inculpat termenul de declarare a recursului (de 30 de zile) a început să curgă din 10 octombrie 2013 și a expirat la 08 noiembrie 2013. Însă, acesta a declarat recurs la data de 14 noiembrie 2013 (f. d 138), adică după expirarea termenului legal de 30 zile prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În acest context, instanța de recurs atestă că termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca tardiv, deoarece legea procesual penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului, iar careva motive de a considera recursul declarat în termen nu s-au constatat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului declarat de inculpat, ca fiind declarat peste termen

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal, al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Caș Ruslan împotriva sentinței Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 13 februarie 2013 și

deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2013, în propria cauză, pe motiv că este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 februarie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti